

Sygn. akt V Pz 214/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SO Magdalena Marczyńska,

SR (del.) Urszula Sipińska-Sęk

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2015 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. P., G. S.,

T. W.

przeciwko (...)

Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w P.

o zadośćuczynienie

na skutek zażalenia biegłej G. M.

na postanowienia Sądu Rejonowego – Sądu Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb.

z dnia 2 listopada 2015r.

sygn. akt IVP 82/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienia i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu – Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z postanowieniem dowodowym Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 5 lutego 2015 roku (k. 364) biegła sądowa z zakresu psychologii G. M. wydała w sprawie trzy opinie dotyczące powodów T. W. (k. 369-385), A. P. (k. 390-400) i G. S. (k. 405-409) w przedmiocie ustalenia, czy występują u nich charakterystyczne dla mobbingu zaburzenia funkcjonowania i czy istnieje związek przyczynowy między tymi zaburzeniami a sytuacją w miejscu pracy i działaniami pozwanej.

Za sporządzenie pierwszej z ww. opinii biegła wniosła o przyznanie wynagrodzenia w kwocie 510 złotych oraz zwrot kosztów w kwocie 88,70 złotych. W karcie pracy biegła wskazała, że opracowanie opinii zajęło jej łącznie 17 godzin, które to pomnożone przez stawkę godzinową (30 złotych) dało żadaną przez nią kwotę z tytułu wynagrodzenia

za sporządzenie opinii. W karcie biegła podała dokładnie, ile czasu zajęły jej poszczególne czynności związane ze sporządzeniem opinii, jak również ile wyniosły poszczególne koszty materiałowe.

Jak chodzi o opinię dotyczącą A. P., to biegła wniosła o przyznanie wynagrodzenia za jej sporządzenie w kwocie 450 złotych oraz zwrot kosztów w kwocie 74,70 złotych. W karcie pracy biegła wskazała, że opracowanie opinii zajęło jej łącznie 15 godzin, które to pomnożone przez stawkę godzinową (30 złotych) dało żadaną przez nią kwotę z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie opinii. W karcie biegła podała dokładnie, ile czasu zajęły jej poszczególne czynności związane ze sporządzeniem opinii, jak również ile wyniosły poszczególne koszty materiałowe.

Odnosnie opinii dotyczącej G. S. biegła G. M. wskazała natomiast, że sporządzenie opinii zajęło jej łącznie 12 godzin i wniosła o przyznanie wynagrodzenia w kwocie 360 złotych (12 x 30 złotych) oraz zwrot kosztów w kwocie 76,50 złotych. W karcie biegła podała dokładnie, ile czasu zajęły jej poszczególne czynności związane ze sporządzeniem opinii, jak również ile wyniosły poszczególne koszty materiałowe.

Postanowieniami z dnia 2 listopada 2015 roku, wydanym w sprawie IV P 82/14, Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. przyznał biegłej G. M. tymczasowo ze Skarbu Państwa:

- kwotę 400 złotych tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii pisemnej dotyczącej powoda T. W. oraz kwotę 50 złotych tytułem zwrotu kosztów (k. 487);

- kwotę 350 złotych tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii pisemnej dotyczącej powódki A. P. oraz kwotę 40 złotych tytułem zwrotu kosztów (k. 488);

- kwotę 300 złotych tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii pisemnej dotyczącej powódki G. S. oraz kwotę 40 złotych tytułem zwrotu kosztów (k. 486).

W pozostałym natomiast zakresie Sąd Rejonowy oddalił żądania biegłej wskazując, że są one zawyżone, albowiem biegła w swojej opinii wykroczyła poza zakres zlecony jej przez Sąd i dokonała samodzielnie oceny, czy zachowania współpracowników skierowane przeciwko powodowi wypełniają definicję „lobbingu”, a do tego odpowiedź na pytania Sądu cechuje się ogólnością. Ponadto Sąd I instancji podniósł, że wskazany przez biegłą w kartach pracy zakres godzinowy wykonanych czynności jest nieadekwatny i zawyżony. Sąd Rejonowy uznał także za zawyżone zestawienie kosztów w zakresie kosztów kserokopii.

Na powyższe postanowienia, wniosła w dniu 18 listopada 2015 roku (data nadania w placówce pocztowej) zażalenie biegła G. M. wnosząc o przyznanie wynagrodzenia zgodnie z przedłożonymi rachunkami. W uzasadnieniu zażalenia biegła wskazała, że przyjęta przez nią stawka za godzinę pracy biegłego jest zgodna z obowiązującymi przepisami, zaś Sąd Rejonowy oddalając w części jej wnioski o przyznanie wynagrodzenia nie uzasadnił dlaczego uznał wskazaną przez nią liczbę godzin poświęconych na sporządzenie opinii za zawyżoną. Ponadto podniosła, że przedstawione w kartach czynności biegłego rozliczenia odnoszą się tylko i wyłącznie do danej opinii, a nawet jeżeli dany materiał zawierał informacje o tych samych osobowych, to był analizowany odrębnie dla każdej z nich. Czynnością wspólną było jedynie zapoznanie się z problematyką sprawy i czynność ta jest rozliczona tylko raz w rachunku nr (...). Wreszcie biegła wskazała, że w żadnej z opinii nie odnosiła się do kwestii dotyczących „lobbingu”.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie, albowiem zaskarżone postanowienia zostały wydane z naruszeniem art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.

Postanowieniami tymi Sąd Rejonowy oddalił w części wnioski biegłej o przyznanie wynagrodzenia za wydanie opinii i zwrot kosztów wskazując, że są one zawyżone, albowiem biegła w swojej opinii wykroczyła poza zakres zlecony jej przez Sąd i dokonała samodzielnie oceny, czy zachowania współpracowników skierowane przeciwko powodowi wypełniają definicję „lobbingu”, a do tego odpowiedź na pytania Sądu cechuje się ogólnością. Ponadto Sąd I instancji podniósł, że

wskazany przez biegłą w kartach pracy zakres godzinowy wykonanych czynności jest nieadekwatny i zawyżony. Sąd Rejonowy uznał także za zawyżone podane przez biegłą ceny wykonania kserokopii.

Wydając zaskarżone postanowienia Sąd Rejonowy nie wskazał jakiegokolwiek podstawy prawnej rozstrzygnięcia, a także nie podał, które z pozycji wskazanych w kartach pracy zostały przez niego zakwestionowane i w jakim zakresie, jedynie ogólnikowo wskazując, że podana przez biegłą liczba godzin poświęconych na sporządzenie opinii jest zawyżona. Całkowicie niezrozumiałe jest także twierdzenie Sądu I instancji, że „biegła w swojej opinii wykroczyła poza zakres zlecony jej przez Sąd i dokonała samodzielnie oceny czy zachowania współpracowników skierowane przeciwko powodowi wypełniają definicję lobbingu”. Przedmiotowa sprawa dotyczy bowiem zadośćuczynienia za roztrój zdrowia spowodowany stosowaniem mobbingu w zakładzie pracy.

Powyższe okoliczności, mając na względzie zarzuty zawarte w zażaleniu, uniemożliwiają kontrolę instancyjną zaskarżonego postanowienia.

W związku z powyższym postanowienie to podlegało uchyleniu na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Rejonowy w sposób zgodny z przepisami procesowymi wyda rozstrzygnięcia w przedmiocie przyznania wynagrodzenia biegłej dokonując szczegółowej analizy czasu jej pracy wynikającego z przedłożonych kart pracy (których to kserokopie załączony do akt sprawy), w świetle treści i obszerności sporządzonych opinii pisemnych. Sąd I instancji zadba przy tym, aby sporządzone uzasadnienie zawierało elementy określone w art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.